

- dle rozdělovníku-

Váš dopis zn./ze dne	Č.j.	Vyřizuje / linka	Datum
	MHMP 761392/2017	JUDr. Marie	11.05.2017
	Sp. zn.	Fischerová/2089	
	S-MHMP 88653/2017 Fischerová	Počet listů 8/ příloh 0	

Věc: č. parc. [REDACTED] k. ú. Radlice, [REDACTED] Praha 5 - území s archeologickými nálezy, ochranné pásmo památkové rezervace v hl. m. Praze

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle § 28 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), **ukládá** dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona panu [REDACTED] **trvale bytem** [REDACTED] **ve výši 7 000 Kč** (slovy sedmtisíc korun českých), neboť ho shledal vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku dle uvedeného ustanovení, kterého se dopustil tím, že z nedbalosti nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona ve vztahu k nemovitosti (pozemku) č. parc. [REDACTED] k. ú. Radlice, [REDACTED] Praha 5, když na uvedeném pozemku, jehož je vlastníkem, realizoval terénní úpravy a stavbu opěrné zdi.

Byla provedena nivelace povrchu odkopáním zeminy v jižní polovině pozemku, v severní polovině došlo k navezení až 1,5 m vysoké terasy a pozemek byl ohraničen opěrnou zdí z gabionových košů, aniž byl tento záměr oznámen Archeologickému ústavu Akademie věd ČR.

Pozemek se nachází na území s archeologickými nálezy, v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze.

Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Porušení příslušné platné právní normy MHMP OPP zjistil prověřením internetové databáze terénních archeologických výzkumů Čech dne 1.2.2017 a toto zjištění bylo dne 14.2.2017 potvrzeno sdělením Archeologického ústavu akademie věd ČR, Praha, v. v. i. ze dne 10.2.2017. Předmětné práce na dotčeném pozemku byly realizovány na přelomu března a dubna 2016.

Správní orgán I. stupně ukládá panu [REDAKCE] (viz výše) povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých) dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí o jejich uložení na účet číslo 30015-5157998/6000, k. s. 0379, v. s. **4200001377**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

Nemovitost č. parc. [REDAKCE] k. ú. Radlice, [REDAKCE] Praha 5 se nachází na území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí, že na nemovitosti č. parc. [REDAKCE] k. ú. Radlice, [REDAKCE] Praha 5 byly realizovány zásahy na pozemku – terénní úpravy a výstavba opěrné zdi z gabionových košů.

Z veřejného seznamu – katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že vlastníkem pozemku je pan [REDAKCE]

Na základě žádosti pana [REDAKCE] vydal MHMP OPP závazné stanovisko sp. zn. [REDAKCE] které se týká předmětných provedených terénních úprav a stavby opěrné zdi na dotčeném pozemku. Realizace byla shledána závazným stanoviskem MHMP OPP jako akceptovatelná bez podmínek.

Porušení příslušné platné právní normy MHMP OPP zjistil z internetové databáze terénních archeologických výzkumů v České republice dne 1.2.2017. Z důvodu

ověření požádal MHMP OPP přípisem ze dne 2.2.2017 Archeologický ústav AV ČR, v.v.i., Praha, se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1 (dále jen Archeologický ústav) o sdělení, zda při předmětných úpravách na dotčeném pozemku byla splněna povinnost stavebníka oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost či jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, na území s archeologickými nálezy dle § 22 odst. 2 památkového zákona a jak cenná je uvedená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 citovaného zákona.

MHMP OPP obdržel dne 14.2.2017 vyjádření Archeologického ústavu ze dne 10.2.2017, ve kterém uvádí, že „Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavebním či jiném záměru na výše uvedené lokalitě. Považuje za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona a veškeré stavební či jiné destruktivní zásahy do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. V k. ú. Radlic jsou evidovány archeologické nálezy v údolí Radlického potoka v místě původního jádra obce Radlice zaniklé po roce 1970 během výstavby stanice metra Radlická. Archeologický ústav eviduje na k. ú. Radlice celkem 21 pozitivních zjištění datovaných do období raného a vrcholného středověku. Výše uvedená parcela č. 423/3 se nachází více než 500 m od nejbližšího pozitivního archeologického zjištění. Pravděpodobnost, že došlo k narušení archeologických nálezových situací je nízká. Na základě dostupných informací nelze však jednoznačně tvrdit, že došlo k poškození či zničení archeologických nálezů.“

S ohledem na výše uvedené rozhodl MHMP OPP dne 7.3.2017 o zahájení řízení o přestupku proti panu [REDAKCE] (dále jen účastník řízení nebo pan [REDAKCE], vlastníkovi pozemku č. parc. [REDAKCE] k. ú. Radlice, [REDAKCE] Praha 5 pro podezření ze spáchání přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se měl dopustit porušením oznamovací povinnosti, stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona, a to ve vztahu k nemovitosti č. parc. [REDAKCE] k. ú. Radlice, [REDAKCE] Praha 5, která se nachází na území s archeologickými nálezy.

Oznámení o zahájení řízení si účastník řízení převzal dne 13.3.2017. Tímto dnem bylo řízení o přestupku zahájeno.

Současně MHMP OPP předvolal účastníka řízení v souladu s ustanovením § 59 správního řádu a ustanovením § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), k ústnímu jednání o přestupku na den 3.4.2017 ve 14.00 hod.

K ústnímu jednání o přestupku dle § 74 odst. 1 přestupkového zákona se dostavil pan [REDAKCE] ve stanovený termín. Byl seznámen s obsahem protiprávního jednání a se skutkovou podstatou ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona, z jejíhož porušení je podezřelý.

Ve věci uvedl, že: „že na shora uvedeném pozemku byly zatím realizovány pouze úpravy terénu, při kterých bylo zasahováno pouze do hloubky cca 50 cm, a byla vystavěna 1 opěrná zeď.“

Výstavba domu nebyla zatím na pozemku započata. S výstavbou se počítá až za cca nejméně 5 let. Před zahájením prací na pozemku oznámí stavebník Archeologickému ústavu zahájení prací v dostatečném předstihu.

Dále uvádí, že porušení povinnosti se dopustil z nevědomosti a neúmyslně. Zahájení prací řešil na stavebním úřadu, kde se ptal, jaká povolení je třeba vyřídít před prováděním provedených prací. O předmětné povinnosti nebyl na stavebním úřadu informován a netušil, že tuto povinnost, kterou nestanoví stavební zákon, ale památkový zákon, porušil.“

Účastník řízení byl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Následně nevznesl žádné připomínky ani námítky a nenavrhoval provedení dalších důkazů. Pouze byla telefonicky upřesněna doba realizace předmětných prací – práce byly realizovány na přelomu března a dubna 2016.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 přestupkového zákona a v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) mu bylo umožněno se seznámit se správním spisem.

MHMP OPP uvádí, že věc posuzuje výhradně z hlediska památkové péče. Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona krajský úřad (v Praze MHMP OPP) může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 památkového zákona.

Účelem a smyslem záchranného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje § 22 odst. 2 památkového zákona je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Z internetové databáze terénních archeologických výzkumů v České republice a z vyjádření Archeologického ústavu ze dne 10.2.2017 vyplývá, že Archeologickému ústavu nebylo doručeno žádné oznámení o stavebním či jiném záměru na výše uvedené lokalitě.

Archeologický ústav považuje za nepochybné, že nemovitost č. parc. [REDAKCE] k. ú. Radlice, [REDAKCE] Praha 5 se nachází na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona. Nelze mít úplně stoprocentně za to, že při výše uvedených úpravách dotčeného pozemku nemohlo dojít k narušení či poškození archeologických nálezů, dle vyjádření Archeologického ústavu, se však dotčený

pozemek nachází více než 500 m od nejbližšího pozitivního archeologického zjištění a pravděpodobnost, že došlo k narušení archeologických nálezových situací je nízká.

Dle sdělení účastníka řízení byly zatím realizovány pouze úpravy terénu, při kterých bylo zasahováno pouze do hloubky cca 50 cm. S výstavbou domu zatím nebylo započato. Před zahájením prací na pozemku oznámí stavebník Archeologickému ústavu zahájení prací v dostatečném předstihu. Porušení povinnosti se dopustil z nevědomosti a neúmyslně. Zahájení prací řešil na stavebním úřadu, kde se ptal, jaká povolení je třeba vyřídít před prováděním provedených prací. O předmětné povinnosti nebyl na stavebním úřadu informován a netušil, že tuto povinnost, kterou nestanoví stavební zákon, ale památkový zákon, porušil.

Z podkladů ve správním spisu i z vyjádření účastníka řízení při jednání o přestupku jednoznačně vyplývá, že nesplnil povinnost, která mu je jako stavebníkovi uložena památkovým zákonem a že tedy svým jednáním, resp. opomenutím naplnil skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Po provedeném správním řízení tedy MHMP OPP dospěl k závěru a má za prokázané, že v daném případě došlo ze strany účastníka řízení k porušení platné právní úpravy na úseku státní památkové péče, a to provedením terénních úprav a stavby opěrné zdi na výše uvedeném pozemku, když realizoval nivelaci povrchu odkopáním zeminy v jižní polovině pozemku a v severní polovině došlo k navezení až 1,5 m vysoké terasy a pozemek byl ohraničen opěrnou zdí z gabionových košů, aniž by tento záměr jako stavebník oznámil Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, jak ukládá § 22 odst. 2 památkového zákona. Nesplněním této povinnosti naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona.

Dle ustanovení § 3 přestupkového zákona k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Také památkový zákon neobsahuje výslovné ustanovení o tom, že k odpovědnosti za přestupek je třeba úmyslného zavinění.

Přestupek spáchal účastník řízení z nevědomé nedbalosti, neboť nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný památkovým zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Pachatel se domníval, že svým jednáním chráněný zájem neohrozí.

Dle sdělení účastníka řízení byly předmětné úpravy pozemku provedeny na přelomu března a dubna 2016. Objektívni i subjektivní prekluzivní lhůta pro projednání přestupku ve smyslu ustanovení § 20 přestupkového zákona byly zachovány.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán I. stupně z objektivně zjištěného skutkového stavu, zejména z podnětu odborného referenta ze dne 19.1.2017, ze závazného stanoviska [redacted] ze žádosti o závazné stanovisko ze dne 19.11.2016, z vyjádření Archeologického ústavu ze dne 10.2.2017, z vyjádření účastníka řízení do protokolu při jednání o přestupku dne 3.4.2017, z upřesnění doby provádění prací (úřední záznam z 11.5.2017) a z internetové databáze terénních archeologických výzkumů Čech ze dne 1.2.2017.

MHMP OPP v rámci vedeného přestupkového řízení postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgán v souladu s ustanovením § 3 citovaného zákona zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 citovaného zákona zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s § 50 odst. 4 citovaného zákona MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Při stanovení výše sankce při spodní hranici zákonného rozpětí se správní orgán řídil ustanovením § 12 odst. 1 přestupkového zákona a přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům, míře zavinění a osobě pachatele. Správní orgán přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.

Zejména přihlédl k tomu, že dle sdělení Archeologického ústavu ze dne 10.2.2017 je nepravděpodobné, že by došlo k narušení archeologických nálezových situací. Dle archeologického ústavu: "... dotčený pozemek se nachází více než 500 m od nejbližšího pozitivního archeologického zjištění a pravděpodobnost, že došlo k narušení archeologických nálezových situací je nízká"

Dále dle sdělení účastníka řízení byly zatím realizovány pouze úpravy terénu, při kterých bylo zasahováno pouze do hloubky cca 50 cm. S výstavbou domu zatím nebylo započato. Před zahájením prací na pozemku oznámí stavebník Archeologickému ústavu zahájení prací v dostatečném předstihu. Porušení povinnosti se dopustil z nevědomosti a neúmyslně. Zahájení prací řešil pan [REDAKCE] na stavebním úřadu, kde se ptal, jaká povolení je třeba vyřídít před prováděním předmětných realizovaných úprav. O předmětné povinnosti dle ustanovení památkového zákona nebyl na stavebním úřadu informován a netušil, že tuto povinnost, kterou nestanoví stavební zákon, ale památkový zákon, porušil.

Provedené práce byly posouzeny z hlediska památkové péče a jejich realizace byla sledována závazným stanoviskem MHMP OPP jako akceptovatelná bez podmínek – závazné stanovisko [REDAKCE] ze dne 19.1.2017.

Jako k další polehčující okolnosti MHMP OPP přihlédl ke skutečnosti, že v případě obviněného se jedná o první případ porušení právních předpisů na úseku státní památkové péče a přestupek spáchal účastník řízení z nevědomé nedbalosti.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na zjištěné skutečnosti v rámci přestupkového řízení, včetně významných polehčujících okolností a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při samé dolní hranici zákonem stanoveného rozpětí

Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Správní orgán ukládající pokutu je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoli ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Současně, jak shora uvedeno, by neměla být pro účastníka řízení likvidační.

Vzhledem ke stanovené výši pokuty, vzhledem k tomu, že z ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) památkového zákona vyplývá, že MHMP OPP je oprávněn uložit pokutu za tento přestupek až do výše 4 000 000 Kč a vzhledem k tomu, že účastník řízení je např. vlastníkem dotčené nemovitosti, je nepochybné, že ukládaná pokuta likvidační není. MHMP OPP důvodně předpokládá, že ukládaná pokuta bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování účastníka řízení v souvislosti s případnými dalšími úpravami na uvedené nemovitosti a splní tak svůj účel. Pokuta vyměřená ve výši 7 000 Kč odpovídá dle názoru MHMP OPP i míře zavinění obviněného (nevědomá nedbalost) a jím způsobeným následkům v daném případě.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněnému uložena podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona a ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích.

S ohledem na výše uvedené rozhodl MHMP OPP tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 odst. 1 přestupkového zákona v souladu s ustanovením § 81 a násl. správního řádu odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury, podáním u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na výše uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti

upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst.1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří Skalický
ředitel odboru

Rozdělovník:

Doručuje se doporučeně do vlastních rukou:

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.
Vstupující dokument nebyl podepsán.

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: 02A0B34C18B31C2FE08768E53D4E839FA4EC5802D951A098E1CA25780A2AF65B

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Hlavní město PRAHA, Mariánské nám. 2, 11000 PRAHA 1

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

9.6.2020

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Fietzek David